

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXXXIII. Joram[us] Iosaphati, Ochozias, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXXXIII.

JORAMUS JOSAPHA-
TI, OCHOZIAS SEU JOA-
CHAZ' JORAMI FILIUS, REGES JUDÆ
IMPROBI.

4. Reg. cap. 8. 9. 2. Paralip. 21. 22. Ab
Anno M. 3146. ante Ch. 907. ad annum
M. 3150. ante Ch. 903.

Quid mulier pellax in animum juvenilem pos-
sit, cum alijs privatarum, publicarumque
cladium exemplis docuimus; tum luculen-
tum ejus rei documentum in *Joram* Josaphati filio,
nato maximo, habemus. Nihil omisit parens opti-
mus, quod ad institutionem successoris sui attine-
ret. Hinc frequens ei monitor esse, DEO ut vivo
& vero, inflexibili constantia adhereret, detestare-
tur idola, & undique eliminaret; hinc enixè com-
mendare amorem in fratres, charitatem in subditos;
ostendere deteriorum exempla, tot funestis casibus
implexa, proponere bonorum palmas, & decora
per ævum victura. Sed quidquid demum moneret
& instrueret, id omne in irritum cessit, dum illi in-
cautus, & amicitiae blanditijs evictus, uxorem sociat
Athalicam Achabi filiam, mulierem ex asse nequam;
de qua in Josaphato meminimus.

Collegam regni trienniò filium habuit Josapha-
tus: Hòc vivis exemptò, *Joram* solus imperiò po-
situs, ipsò statim dominatùs initiò in scelera, quæ re-

verentia, metusque parentis texerat, erupit. Nec jam Rex, sed tyrannus, crudelitatis tirocinium fecit à cæde fratrum; quibus nomina *Azarias, Iahiel, Zacharias, Azarias, Michaël, Saphatias*; quos opibus auctos, regiâ fortunâ dignos, pater reliquerat. Verùm quia meticulosa & suspicax ambitio, Joramus diadematis hæres, ut sine æmulis regnaret, parricidales manus fraterna cæde cruentavit. Sicut enim tyrannis sanguinem, quem timet. Sed nihilo securiorem crudelitatem reddidit innocentum interfectio; fratrum cruore ebrius carnifex, ut se vindictæ metu liberaret, pari immanitate sustulit è medio nonnullos virorum Principum, quorum integritas & constantia ambitioni, & superstitionibus suis obstitura videbatur. Adeò tyrannis consuetum est, quidquid eminent, suspicere: quidquid suspiciunt, odisse, & quos oderunt, extinctos velle. Nec tamen mirum est, si tam sævus fuerit in mortales, qui DEUM immortalem sacrilegijs irritare non destitit. Excelsa, quæ pater diruerat, ædificavit; idola, quæ contrivit, erexit; & prurientes in cultus daemonum, ipsâ scelerum licentiâ incitavit.

Non semper felix improbitas: Sic enim DEUS decrevit, ut, qui regum Iudæ furiosissimus haberetur, esset etiam infelicissimus. Concussus statim regni status, ex una parte, *Lobnâ*, urbe Iudæi regni potentissima, deficiente; ex altera rebellantibus Idumæis. Intus tamé, furenti Principi nihil resistere audebat; adeò terror liberas voces oppressit. Venit grandis & minax ab Elia epistola [quod supra indicavimus] quæ infamen ejus vitam argueret, clades horrendas, & feralem morbum denuntiaret. Non

Non vanus hic nuntius; nam DEUS, ut sacra historia refert, *suscitavit impium spiritum Arabum & Philistinorum*, qui statim ingentibus copijs in Iudæam exundarunt; eaque dirè vastatâ, gazas opulentissimas diripuere; filijs quoque, & uxoribus in servitutem, miserandum in modum asportatis; solô *Ochoziâ*, natorum minimô, eiúsque matre impia, *Athalia*, nescio quo fatô, cladi subtractis. Ita barbara manus cæde filiorum Regis, fratrum regionum Manibus parentavit; justô DEI judiciô, sed nihil apud obstinatum profecturô. *Iovannus* enim, suis ut sceleribus immoreretur, suisque funeribus superstes viveret, alvi doloribus cruciatus, & lenta tabe per biennium confectus, ita ut vitalia quoque mœrens, sed non pœnitens, egereret, fontem spiritum ægrè tandem emisit, anno sive regni, sive tyrannidis octavô; quadraginta haud ampliùs annos natus. Ad dita cineribus infamia, de qua Scriptura S. *Et non fecit ei populus secundùm morem combustionis exequias, sicut fecerat majoribus ejus.* 2. Paralip. 21. Grande Regibus monumentum, ut Dominatorem rerum omnium supplices agnoscant, & à proximorum, civitumque cædibus, religiosiùs abstineant.

Reliquit filium *Ochoziam*, viginti duorum annorum juvenem, haud sanè meliorem se. Nam & ipse, ubi regnantium attigit gubernacula, statim nefaria matre *Athalia*, & ab impuris, de ipsius *Achabi* Domino consiliarijs circumfessus, omnia impiè, stolidè, infeliciter gessit. Prima hominis hujus clades [ut multorum aliorum] à DEO defecisse, secutum patris exempla, matrisque blanditas preces. Inde averti ab eo piorum, fortiumque animi, avi illius *Iosaphat*

saphati pietatem reflorescere cupientes in nepote, Ex prava superstitione turbida mens, & in administrandis rebus præceptis. Cùm expediret regni primordia, paci & salutis publicæ consecrari, Martem suscipit non suum, sed *Iorami*, qui tum Achabi filius, & hæres Israëliticum regnum obtinebat. Pugnanturambo adversus *Hazuëlem*, Syriæ Regem infeliciter: nam Ioramus multis vulneribus acceptis, coactus est *Iezraëlem*, curando corpori secedere; discedentem è castris consequitur *Ochozias*, funestâ implexus amicitia.

Sævus interim utrique ludus apparatus, nam *Iehu* inter Iorami duces, animi ferocis, & instar flagelli, ad evertendam Achabi Domum, adhibitus, Ioramum sagittâ transverberat; Ochoziam rei atrocitate commotum, & fugientem, in curru per suos confici jubet. Reportatur in patrios lares cruentum cadaver, ipsis etiam, qui oderunt, miserandum. Ad hunc exitum post unius anni regnum, familiaritas Principis impij & pessima consilia, miserum juvenem ad egere. Ita nimirum par filium decebat poena, in vitijs à Patre non degenerem.

NARRATIO LXXXIV.
**ATHALIA SANGVINARIA IVDAICI
 REGNI FURIA.**

4. Reg. Cap. 11. 2. Paralip. cap. 22. & 23.
 Ab Anno Mundi 3151. Ante Ch. 922, ad ann. M.
 3157. ante Ch. 896.

Qua